



NORGES HØYESTERETT

Den 19. juni 2007 avsa Høyesterett dom i

HR-2007-01102-A, (sak nr. 2007/440), straffesak, anke,

A

B

D

(advokat Atle Helljesen)

mot

Den offentlige påtalemyndighet

(førstestatsadvokat Petter Nordeng)

S T E M M E G I V N I N G :

- (1) Dommer **Skoghøy**: Saken gjelder straffutmåling for økonomisk kriminalitet samt fastsettelse av inndragning overfor personer som i god tro har mottatt utbytte av straffbare handlinger som gave. Det dominerende forhold ved straffutmålingen er grovt heleri – straffeloven § 317 første, jf. tredje ledd slik bestemmelsene lød før lovendring i 2006.
- (2) Ved tiltalebeslutning av 28. desember 2004 satte ØKOKRIM statsadvokatembeter A, født 00.00.1945, under tiltale ved Stavanger tingrett for overtredelse av straffeloven § 317 første, jf. tredje ledd (post I), straffeloven § 256, jf. § 255 (post II), ligningsloven § 12-1 nr. 1 bokstav b, jf. § 12-2 (post III), ligningsloven § 12-1 nr. 1 bokstav a, jf. § 12-2 (post IV) og straffeloven § 286 andre straffalternativ, jf. § 288 (post V). I tillegg utstedte ØKOKRIM statsadvokatembeter 9. januar 2006 inndragningsforelegg overfor As samboer, C, og hans barn, D og B. Da inndragningsforeleggene ikke ble vedtatt, ble saken 30. januar 2006 av ØKOKRIM oversendt Stavanger tingrett til pådømmelse med foreleggene som tiltalebeslutning, jf. straffeprosessloven § 268.
- (3) Tingretten avsa 10. april 2006 dom med denne domsslutning:
 - ”1. A, f. 00.00.45 dømmes for en overtredelse av straffeloven § 317 første ledd jfr tredje ledd, en overtredelse av strl § 317, første ledd jfr femte ledd, en overtredelse av straffeloven § 256 jfr § 255, en overtredelse av ligningsloven § 12-1 nr 1 b, jfr § 12-2, tre overtredelser av ligningsloven § 12-1 nr 1 a,

jfr § 12-2, samt to overtredelser av straffeloven § 286 annet straffalternativ, jfr § 288 jfr regnskapslovens (1998) § 4-6 jfr § 8-5, første ledd til en straff av fengsel i 6 – seks – år. Straffeloven § 62 første ledd er iaktatt.

Til fradrag i straffen kommer 50 – femti – dager for utholdt frihetsberøvelse i anledning av saken.

2. A, f. 00.00.45 fradømmes for alltid retten til å drive selvstendig næringsvirksomhet, herunder å være daglig leder eller inneha annen ledende stilling i noe selskap og retten til å sitte i noe selskaps styre.
 3. A, f. 00.00.45 dømmes i medhold av straffeloven § 34 til å tåle inndragning med kr 24.043.230 – kroner tjuefiremillionerogførtitretusentohundreogtretti – herunder kr. 14.310.440 – kroner fjortenmillionertrehundreogtitusenfirehundreogførti – beslaglagt i perioden juni-august 2003, med tillegg av renter fra tidspunktene for beslag.
 4. A, f. 00.00.45 dømmes til å betale kr 50.000 – kroner femtitusen – i saksomkostninger til staten. Oppfyllelsesfristen er 14 – fjorten – dager fra dommen er forkynt.
 5. D, f. 00.00.69 dømmes i medhold av straffeloven § 34 jfr § 37 a jfr § 37 d til å tåle inndragning med kr. 412.500 – kroner firehundreogtolvtusenfemhundre – herunder kr. 33.810 – kroner trettitretusenåttehundreogti – beslaglagt 25.06.03 og kr. 35.000 – kroner trettifemtusen – beslaglagt 27.08.03 med tillegg av påløpte renter fra tidspunktene for beslag.
 6. D, f. 00.00.69 frifinnes fra saksomkostningskravet.
 7. B, f. 00.00.72 dømmes i medhold av straffeloven § 34 jfr § 37 a jfr § 37 d til å tåle inndragning med kr. 412.500 – kroner firehundreogtolvtusenfemhundre – herunder kr. 270.000 – kroner tohundreogsyttitusen – beslaglagt 13.08.03 og kr. 35.000 – kroner trettifemtusen – beslaglagt 27.08.03 med tillegg av påløpte renter fra tidspunktene for beslag.
 8. B, f. 00.00.72 frifinnes for saksomkostningskravet.
 9. C, f. 00.00.46 dømmes i medhold av straffeloven § 34 jfr § 37 a jfr § 37 d til å tåle inndragning med kr. 170.000 – kroner etthundreogsyttitusen – herunder kr. 150.000 – kroner etthundreogfemtusen – beslaglagt 09.07.03, med tillegg av påløpte renter fra tidspunktet for beslag.
 10. C, f. 00.00.46 dømmes til å betale kr 1.500,- – kroner ettusenfemhundre – i saksomkostninger til staten. Beløpet forfaller til betaling 14 – fjorten – dager etter at dommen er forkynt.”
- (4) De domfelte påanket dommen til Gulating lagmannsrett. A anket for alle de forhold som var omfattet av tiltalen. Prinsipalt anket han over bevisbedømmelsen og lovanvendelsen under skyldspørsmålet, subsidiært anket han over straffutmålingen. Ankene fra C, D og B gjaldt kravene om inndragning. Ved lagmannsrettens beslutning 7. juli 2006 ble ankene fra C, D og B tillatt fremmet, mens anken fra A ble tillatt fremmet for så vidt gjaldt bevisbedømmelsen under skyldspørsmålet ved domfellelsen for grovt heleri (tiltalens post I), samt straffutmålingen. For øvrig ble As anke ikke tillatt fremmet, jf. straffeprosessloven § 321 andre ledd.
- (5) Lagmannsretten avsa 6. februar 2007 dom med slik domsslutning:

- ”1. A, f. 00.00.45 vert dømd for brot på straffelova § 317 første ledd jf tredje ledd, og for tilhøva der skuldspørsmålet er rettskraftig avgjort ved dom 10. april 2006 i Stavanger tingrett, til straff med fengsel i 6 – seks – år, jf strl § 62 første ledd.

Til frådrag ved fullføring av straffa går 75 – syttifem – dager for told varetekt i høve saka.

2. A, f. 00.00.45 taper for alltid retten til å driva sjølvstendig næringsverksemd, i dette ligg også å vera dagleg leiar eller å ha annan leiande stilling i noko selskap og retten til å ha styreverv i noko selskap.
3. A, f. 00.00.45 må med tilvising til straffelova § 34 tola inndraging med kr 23 356 243, i denne summen er også kr 14 310 440 som vart kverrsett i juni-august 2003, med tillegg av rente frå kverrsetjingsstidpunkta.
4. D, f. 00.00.69 må med tilvising til straffelova § 34, jf § 37 a tola inndraging med kr 412 500, i denne summen er også kr 33 810 kverrsett 25. juni 2003 og kr 35 000 kverrsett 27. august 2003 med tillegg av rente frå kverrsetjingsspunkta.
5. B, f. 00.00.72 må med tilvising til straffelova § 34, jf § 37 a tola inndraging med kr 412 500, i denne summen er også kr 270 000 kverrsett 13. august 2003 og kr 35 000 kverrsett 27. august 2003 med tillegg av rente frå kverrsetjingstidspunkta.
6. C, f. 00.00.46 vert frifunnen.
7. Sakskostnader vert ikkje pålagt nokon av dei domfelte.”

- (6) A, D og B har påanket lagmannsrettens dom til Høyesterett. Ankene fra D og B gjelder deler av inndragningskravene, mens anken fra A gjelder straffutmålingen. Ved Høyesteretts kjæremålsutvalgs beslutning 27. mars 2007 ble ankene tillatt fremmet.
- (7) Under ankeforhandlingen for Høyesterett har forsvareren nedlagt påstand om at den straff som er utmålt for A, må reduseres og gjøres delvis betinget, og at inndragningsbeløpene overfor D og B må reduseres til henholdsvis kr 68 810 og kr 35 000.
- (8) Påtalemyndigheten har ikke motanket, men under ankeforhandlingen for Høyesterett har aktor nedlagt påstand om at fengselsstraffen for A økes til åtte år, og at inndragningsbeløpene overfor D og B økes til kr 627 500.
- (9) *Jeg er kommet til at alle de domfeltes anker må tas til følge. I tillegg til at straffen for A og de inndragningsbeløp som er fastsatt overfor D og B, må reduseres, er jeg utenom anken kommet til at domfellelsen av A for overtredelse av straffeloven § 256, jf. § 255 må oppheves.*
- (10) Jeg behandler først *anken fra A*.
- (11) A er utdannet økonom ved Rogaland distriktshøyskole og drev frem til på slutten av 1980-tallet blant annet med omsetning og import av biler.
- (12) Frem til mars 2002 eide han 66 % av aksjene i A Invest AS, som ble stiftet i 1989 med det formål å drive ”[f]inansiering og investering i faste eiendommer, skip og andre selskaper samt hva dermed står i forbindelse, herunder å delta i selskaper med lignende virksomhet”. A var styreleder og daglig leder i dette selskapet. De øvrige 34 % av aksjene

var eid av en venn, H. Den 11. mars 2002 overtok A de aksjer H tidligere hadde eid, slik at A etter dette tidspunkt ble eneaksjonær i selskapet. Ut over 1990-tallet drev A Invest AS forskjellige typer virksomheter. I 2001 begynte selskapet å formidle salg av mobiltelefoner.

- (13) A Invest AS stiftet 11. mars 2002 det heleide datterselskapet X AS. Selskapets formål var å drive ”internasjonal og nasjonal varemegling, handelsvirksomhet, agenturvirksomhet og hva hermed har forbindelse”. I november 2002 overtok A Invest AS også alle aksjene i reklamebyrået Alfabet Reklame AS.
- (14) Grunnlaget for lagmannsrettens domfellelse for overtredelse av straffeloven § 317 første, jf. tredje ledd (tiltalens post I) er at A som styreleder og daglig leder av A Invest AS og X AS i perioden fra januar 2002 til april 2003 bistod britiske selskaper med å sikre utbytte av straffbare handlinger. De straffbare handlinger som A bistod med å sikre utbyttet av (”primærforbrytelsene”), bestod i unndragelse av britisk merverdiavgift. As bistand gikk blant annet ut på å la A Invest AS og X AS fremstå som formidlere av mobiltelefoner fra selgere utenfor Storbritannia til kjøpere i Storbritannia, opprette bankkonti i selskapenes navn i banker som hadde kontorer i London og å registrere selskapene i dansk merverdiavgiftsregister. De britiske kjøperne solgte mobiltelefonene videre på det britiske markedet uten å oppgi omsetningen til britiske merverdiavgiftsmyndigheter. De som kjøpte mobiltelefonene fra de britiske kjøperne, betalte kjøpesummen inn på de bankkonti som A Invest AS og X AS hadde opprettet i London. A hadde ved formidlingen av mobiltelefonene ikke på noe tidspunkt rådighet over de aktuelle varepartiene. Lagmannsretten har lagt til grunn at den omsetning som ikke er oppgitt til britiske merverdiavgiftsmyndigheter, og hvor avgiftsunndragelsen har vært sikret ved at omsetningen har gått gjennom As selskaper, beløper seg til £ 589 000 000, og at den avgift som på denne måten er blitt unndratt, utgjør rundt £ 85 000 000. Som vederlag for bistanden til å sikre utbyttet av unndragelsen av britisk merverdiavgift har A Invest AS mottatt kr 13 256 590, X AS kr 18 694 192 og A kr 1 185 845. Dette vederlaget – som til sammen utgjør kr 33 136 627 – fremstår formelt som provisjon for formidlingen av mobiltelefonene, men er etter det lagmannsretten har lagt til grunn, i realiteten vederlag for å bistå de britiske kjøperne med å sikre utbyttet av deres avgiftsunndragelse.
- (15) Mobiltelefonformidlingen ble foretatt på vegne av A Invest AS og X AS, og med unntak av de kr 1 185 845 som er utbetalt direkte til A, er provisjonen for formidlingen innbetalt til og bokført som salgsinntekter i aksjeselskapene.
- (16) Det beløp på kr 1 185 845 som er utbetalt til A, fremstår som provisjon for enkelte av de mobiltelefonformidlinger som ble foretatt på vegne av A Invest AS i perioden fra januar til mai 2002. I tillegg til dette beløp har A mottatt en innbetaling på kr 18 603 i januar 2002 fra Glükauf Logistik. Etter det tingretten har lagt til grunn, er også denne innbetalingen penger som tilkom A Invest AS. Som resultat av den virksomhet som er drevet av A Invest AS, er det således blitt innbetalt til A privat til sammen kr 1 204 449. Dette beløp er ikke inntektsført i noen av aksjeselskapene, og det er heller ikke oppgitt til beskatning av A personlig. For dette forholdet ble A i tingretten dømt for grovt underslag overfor A Invest AS – overtredelse av straffeloven § 256, jf. § 255 (tiltalens post II). I tillegg ble han for det samme forhold dømt for overtredelse av ligningsloven § 12-1 nr. 1 bokstav a, jf. § 12-2 (tiltalens post IV) og overtredelse av straffeloven § 286 andre straffalternativ, jf. § 288 – brudd på regnskapslovgivningen (tiltalens post V). Som tidligere nevnt, ble anke over disse domfellelsene ikke tillatt fremmet for lagmannsretten.

- (17) Straffeloven § 317 ble endret i 2006. Ved denne lovendring ble det tilføyd et nytt andre ledd. Som følge av dette ble det tidligere andre ledd nytt tredje ledd, og det tidligere tredje ledd ble nytt fjerde ledd. Den bistand som A har ytet de britiske mobiltelefonkjøperne til å sikre utbyttet av deres merverdiavgiftsunndragelse, er av lagmannsretten subsumert som grovt heleri, som rammes av straffeloven § 317 første, jf. tredje ledd slik disse bestemmelsene lød før lovendringen i 2006. Denne lovanvendelse er ikke angrepet, og jeg er enig i den. Helerihandlingen er straffbar i Norge etter straffeloven § 12 nr. 3 bokstav c.
- (18) I august 2002 laget A et arrangement hvor en venn, E, med virkning fra 11. mars 2002 ble gjort til eier av 34 % av aksjene i A Invest AS. Formålet med arrangementet var å unngå at det ble fastsatt personinntekt for A Invest AS og X AS. For dette forholdet er A dømt for overtredelse av ligningsloven § 12-1 nr. 1 bokstav b, jf. § 12-2 (tiltalens post III) og overtredelse av ligningsloven § 12-1 nr. 1 bokstav a, jf. § 12-2 (tiltalens post IV).
- (19) A har stilt spørsmål ved om tingrettens domfellelse for underslag overfor A Invest AS, er forenlig med lagmannsrettens domfellelse for overtredelse av straffeloven § 317 første, jf. tredje ledd – grovt heleri. Som det fremgår av den redegjørelse jeg har gitt, inngår det alt vesentlige av det beløp på kr 1 204 449 som A er dømt for å ha underslått, som element i domfellelsen for grovt heleri. Domfellelsen for grovt heleri bygger på at A stilte de bankkonti som A Invest AS og X AS hadde i London, til disposisjon for de britiske kjøperne som ledd i et større arrangement for å sikre utbyttet av unndragelse av britisk merverdiavgift, og at den provisjon selskapene mottok, i realiteten var vederlag for denne bistanden. Domfellelsen for grovt underslag overfor A Invest AS bygger på at de beløp som ble utbetalt til A, rettelig tilkom A Invest AS. Da en avtale om vederlag for bistand til å utføre en straffbar handling vanskelig kan gi grunnlag for berettigede krav, er disse begrunnelsene etter min oppfatning uforenlige med hverandre. Det er et vilkår for domfellelse for underslag at de underslåtte midler tilhører fornærmede eller at denne har et rettmessig krav på midlene, jf. straffeloven § 255. Når lagmannsretten har lagt til grunn at de beløp som A Invest AS og X AS mottok for mobiltelefonformidlingene, reelt ikke hadde karakter av provisjonsinntekter, men var vederlag for bistand til å sikre utbyttet av unndragelse av britisk merverdiavgift, hadde disse selskapene ikke noe berettiget krav på pengene. A kan da etter mitt syn ikke dømmes for å ha underslått disse fra A Invest AS. Selv om lagmannsretten har nektet fremmet anke over domfellelsen for underslag, kan Høyesterett ved anke over lagmannsrettens straffutmåling innenfor rammen av straffeprosessloven § 342 andre ledd nr. 1 prøve tingrettens lovanvendelse, se for eksempel Rt. 2003 side 1112 avsnitt 18.
- (20) Av det beløp som A i tingretten ble dømt for å ha underslått, fremstår kr 1 185 845 som formidlingsprovisjon, mens kr 18 603 er en innbetaling fra Glükauf Logistik. Det fremgår av tingrettens dom at det sistnevnte beløp ikke inngår i tiltalen for grovt heleri, men dommen gir ellers ingen opplysninger om hva dette beløp er vederlag for. Som følge av den uklarhet som hersker om dette, finner jeg at det ikke kan avsies frifinnelsesdom for tiltalen for underslag, men at den del av tingrettens dom som gjelder grovt underslag (tiltalens post II), må oppheves.
- (21) I tillegg til at det alt vesentlige av det beløp som A er dømt for å ha underslått, inngår i domfellelsen for grovt heleri, inngår det også som ett av flere elementer i domfellelsene for overtredelse av ligningsloven § 12-1 nr. 1 bokstav a, jf. § 12-2 (tiltalens post IV) og overtredelse av straffeloven § 286 andre straffalternativ, jf. § 288 (tiltalens post V). Den omstendighet at en fordel er ervervet ved en straffbar handling, er ikke i seg selv til hinder for at den må bokføres som skattbar inntekt, jf. Rt. 1949 side 743 og 1987 side 1184. På

den annen side er ikke ethvert utbytte av en straffbar handling skattepliktig inntekt. Det som må stå sentralt ved vurderingen av om en fordel av en straffbar handling er skattepliktig og må regnskapsføres, er om fordelene er ervervet som ledd i arbeid eller virksomhet som for øvrig er egnet til å gi skattepliktige inntekter. I den foreliggende sak må dette sies å være tilfellet. Manglende overholdelse av oppgaveplikten overfor ligningsmyndighetene og plikten til regnskapsføring får imidlertid mindre selvstendig betydning i tilfeller hvor det er inntekter fra kriminell virksomhet som er holdt utenfor regnskapet og unndratt beskatning. Det straffverdige består i disse tilfellene først og fremst i den handling som har skapt de illegale inntektene.

- (22) At A Invest AS og X AS ikke hadde noe berettiget krav på det beløp som omfattes av domfellelsen for grovt heleri, må også tillegges vekt ved den skatterettslige bedømmelse av det arrangement som ble laget for å unngå at det ble fastsatt personinntekt for selskapene. Siden det alt vesentlige av aksjeselskapenes inntekter var illegale inntekter, må det legges til grunn at det reelle skattetap som det offentlige har lidt på grunn av arrangementet, var begrenset.
- (23) Det dominerende forhold ved straffutmålingen blir etter dette domfellelsen for grovt heleri.
- (24) Lagmannsretten har lagt til grunn at A tilfeldig kom i kontakt med de britiske selskapene som importerte mobiltelefoner, men at han tidlig forstod at det arrangement han ble invitert til å være med på, inngikk som ledd i ulovlig forretningsvirksomhet. Til tross for dette valgte han å gå inn i arrangementet, og drev den ulovlige virksomheten med fast forsett over lang tid – om lag 13 måneder. Som tidligere nevnt, dreier det seg om en omfattende ulovlig virksomhet. Arrangementet virker nøye planlagt, og det inngikk i et internasjonalt nettverk med forgreininger til Pakistan, Dubai og flere europeiske land. De internasjonale forgreiningene medførte at det var vanskelig å avdekke forholdet, og har gjort straffeforfølgningen vanskelig og ressurskrevende.
- (25) Fra forsvarerens side har det vært anført at heleri ikke bør straffes strengere enn primærforbrytelsen. I dette tilfellet består primærforbrytelsen i manglende innberetning av merverdiavgift. Etter merverdiavgiftsloven § 72 nr. 2 andre ledd er strafferammen for manglende innberetning av merverdiavgift fengsel i tre år dersom det foreligger unndragelseshensikt. Dette bør etter forsvarerens side danne den øvre ramme for hvilken straff som A kan idømmes.
- (26) Jeg er ikke enig i dette. Helerihandlinger kan være av svært forskjellig karakter og må bedømmes selvstendig. A er dømt for å ha inngått som et viktig ledd i et finurlig arrangement for omfattende avgiftsunndragelser med begrensede muligheter for oppdagelse. Dette fremstår som klart mer straffverdig enn en ren unnlatelse av å sende inn oppgaver over omsetningen.
- (27) Videre har forsvareren anført at det ved straffutmålingen må legges vekt på at A straks tilstod skattesviket og de faktiske forhold vedrørende heleriet, og at manglende skylderkjennelse skyldtes subjektive forhold og juridiske spørsmål. Jeg kan imidlertid ikke se at denne tilståelse kan tillegges noen særlig vekt. Etter domfellelsen i tingretten anket A til lagmannsretten over bevisbedømmelsen under skyldspørsmålet for alle de forhold som var omfattet av tiltalen. Det dominerende forhold ved straffutmålingen er domfellelsen for grovt heleri, og for dette forhold har det aldri foreligget noen uforbeholden tilståelse.

- (28) Forsvareren har også anført at det ved straffutmålingen må tas hensyn til den tid som er gått siden A ble siktet. Etterforskningen startet i januar 2003, og 11. juni 2003 ble A pågrepet. Etter min mening kan den tid som er gått i denne saken, ikke tillegges noen særlig vekt. På grunn av sakens internasjonale forgreininger har saken vært vanskelig å etterforske. Den samlede saksbehandlingstid har ikke vært vesentlig lengre enn det man i saker av denne karakter må forvente.
- (29) Endelig har forsvareren anført at det ved straffutmålingen må tas hensyn til domfeltes alder, helse og gjeldsbelastning. Heller ikke disse omstendighetene finner jeg å kunne tillegge nevneverdig vekt.
- (30) Den helerivirksomhet som A har drevet, fremstår som særdeles grov. Det finnes lite sammenlignbar rettspraksis. Etter mitt syn må A idømmes en fengselsstraff av betydelig lengde.
- (31) Ved lagmannsrettens dom ble A for alltid fradømt retten til å drive selvstendig næringsvirksomhet. På bakgrunn av den omfattende økonomiske kriminalitet A har drevet, er jeg enig med lagmannsretten i at slikt rettighetstap bør idømmes, jf. straffeloven § 29 nr. 2 slik bestemmelsen lød før den ble endret i 2005. Siden idømmelsen av rettighetstap ikke er særskilt angrepet, nøyer jeg meg med å vise til den begrunnelse lagmannsretten har gitt.
- (32) Når det tas hensyn til rettighetstapet og den omfattende inndragning A er ilagt, finner jeg at fengselsstraffen bør settes til fire år. Jeg finner ikke grunn til å gjøre noen del av straffen betinget. Til fradrag ved fullbyrdelsen av fengselsstraffen går 75 dager for utholdt varetekt.
- (33) Jeg går så over til å behandle *ankene fra D og B*.
- (34) Inndragningen overfor D og B er foretatt med hjemmel i straffeloven § 37a. Grunnlaget for inndragningen overfor dem er at de i februar 2003 hver fikk 5 % av aksjene i A Invest AS i gave. Gaven ble gitt virkning fra årsskiftet 2002/2003, og på dette grunnlag mottok de i 2003 aksjeutbytte på disse aksjene for 2002 på kr 627 500 hver.
- (35) Etter det lagmannsretten har lagt til grunn, må D og B forutsettes å ha vært i aktsom god tro. Siden aksjene ble gitt som gave, kan det likevel foretas inndragning overfor dem, se straffeloven § 37a første ledd. Inndragningsadgangen er imidlertid fakultativ ("kan"). Spørsmålet om hvorvidt inndragning skal foretas, og i tilfelle med hvilket beløp, må avgjøres på grunnlag av en bred rimelighetsvurdering.
- (36) Ved fastsettelsen av inndragningsbeløpet har lagmannsretten tatt utgangspunkt i det mottatte aksjeutbytte på kr 627 500. Når lagmannsretten har fastsatt inndragningsbeløpet til kr 412 500, er det fordi både D og B etter råd fra sin far benyttet kr 250 000 av utbyttebeløpet til å kjøpe aksjer i Alfabet Reklame AS. Disse aksjene ble senere solgt for kr 35 000 – med andre ord med et tap på kr 215 000. Det beløp som gavemottakerne satt igjen med etter tapet på disse aksjene, utgjorde således kr 412 500.
- (37) Jeg er enig med lagmannsretten i at det på grunnlag av rettferdsbetraktninger og allmennpreventive hensyn bør foretas inndragning overfor D og B. Dersom det ikke blir gjennomført inndragning av utbytte av straffbare handlinger som er overført til andre som gave, vil inndragningsansvaret kunne gjøres illusorisk. Etter en samlet vurdering finner

jeg imidlertid at inndragningsbeløpene for begge bør reduseres til kr 200 000. Som lagmannsretten finner jeg det riktig å ta utgangspunkt i det beløp de satt igjen med etter tapet på aksjene i Alfabet Reklame AS. En stor del av det beløp de satt igjen med etter at det er gjort fradrag for aksjetapet, er forbrukt, men noe er blitt investert i gjenstander av mer varig verdi. B har for eksempel brukt en del av pengene til å kjøpe bil, mens D har benyttet noe til oppussingsarbeider på boligen. Men selv om en god del av det beløp de satt igjen med etter at det er gjort fradraget for aksjetapet, er kommet dem til gode, og noe fremdeles er i behold, vil det etter min mening virke urimelig om de skal måtte tåle inndragning av et høyere beløp enn kr 200 000.

(38) Jeg stemmer for denne

D O M :

I tingrettens og lagmannsrettens dommer gjøres disse endringer:

1. Domfellelsen av A for overtredelse av straffeloven § 256, jf. § 255 oppheves.
2. Fengselsstraffen for A settes til 4 – fire – år. Til fradrag går 75 – syttifem – dager for varetektsfengsel.
3. Inndragningsbeløpet overfor D settes til 200 000 – tohundretusen – kroner.
4. Inndragningsbeløpet overfor B settes til 200 000 – tohundretusen – kroner.

(39) Dommar **Utgård:** Eg er i det hovudsaklege og i resultatet einig med førstvoterande.

(40) Dommer **Indreberg:** Likeså.

(41) Dommer **Endresen:** Likeså.

(42) Dommer **Gjølstad:** Likeså.

(43) Etter stemmegivningen avsa Høyesterett denne

D O M :

I tingrettens og lagmannsrettens dommer gjøres disse endringer:

1. Domfellelsen av A for overtredelse av straffeloven § 256, jf. § 255 oppheves.
2. Fengselsstraffen for A settes til 4 – fire – år. Til fradrag går 75 – syttifem – dager for varetektsfengsel.
3. Inndragningsbeløpet overfor D settes til 200 000 – tohundretusen – kroner.
4. Inndragningsbeløpet overfor B settes til 200 000 – tohundretusen – kroner.

Riktig utskrift bekreftes: